

GAZETA

TRANSILVANIEI.

Gazet'a ose de 2 ori: Mercurca si Duminec'a, Fôia, candu concedu ajutôriele. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri cesterne 16 fl. v. a. pe unu anu séu 3 galbini mon. sunatôria.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare

MONARCHIA AUSTRIACA.

Transilvania.

Nr. 11,744 1866.

Publicatiune

despre primirea de voluntari in armat'a c. r.

1-in. Ori si ee individu pôte intrá liberu in armat'a c. r. fora capitulatiunea legale de optu ani cu propria alegere a corpului de trupe numai pe tempulu durarei necesitatei, daca posede cualitatile prescrise la §-lu 2. alu legeri pentru intregirea armatei si are celu pucinu una marime trupésca de 59. policari vienesi.

2-ua. Asentarea de voluntari se pôte face la tôte comandele regimenteloru si depóloru, la bataliónele de pioniri si companiile sanitari pentru propriile loru corpuri de trupe; -- la comandele cercuali de intregire — pre langa unele tiermuriri — pentru tôte specialitatile de arme; la magazinele militari de aprovizionare pentru cocatorii si morarii de meseria, precum si infine la depoulu specialitatei de trasuraria, pentru faurari, sielari, rotari si curelari.

3-a. Si in privinti'a asentarei voluntariloru se sustine procedur'a generale, in catu nu este in acésta publicatiune vre un'a abatere dela acei'a.

Marimea corporale determinata specialminte pentru tóta plas'a de arme, s'a dejositu cu cate unu policariu vienesu, totasi cu mai mare atentiune se va privi asupra celoru lalte cualitati ce sunt neaparatu de lipsa pentru tóta specialitatea de arme, cu deosebire la artileria si trupele tehnice.

4-a. Voluntarii cari au servitu si mai inainte in armata, intra dela sergente campestru sergente maestru etc. in josu, cu diu'a asentarei loru in chargea loru de mai inainte legalminte documentata.

5-a. Arvun'a, ce se va solvi fiecarui voluntariu numai decatu dupa asentarea complenita, consta.

a.) din 25 duedeci si cincii fl. v. a. pentru sergintii campestri si alte charge ecupare, carii servira mai inainte cu conditia si aplicabilitate buna.

b.) din 20 — douedeci florini pentru sergintii primari (Führer) seu sergintii secundarii (Korporale) cari au servitu si mai inainte fora macula.

c.) din 15 — cincispredece — florini in deobsee pentru aceia, cari nu au vre o pretensiune mai mare, in fine.

d.) din 10 — dece — florini pentru toti ceilalti voluntari.

6-a. Tinerii din familie cultivate cum si amploiatii deregatoriiloru tierei se potu asentá cá cadeti, pe tempulu necesitatei, fora esamenulu prescisu pentru cadeti si fara tacs'a de intrare, daca cei dintaiu documentéza cu testimoni scolastice, ca posedu sciintiele scolari prescise pentru esamenulu de cadeti, eara coi din urma presentéza invoirea deregatorie loru.

7-a. Prin acésta nu se atinge competinti'a de ase primi astieliu de cadeti.

8-a. Voluntarii acei'a, cari servira deja in armata, se voru tramite numai decatu la despartimentele loru campestre; din contra acei, cari inca nau servitu in specialitatea respectiva de arme, séu indeobsee neci decatu in armata, se voru luá prin corpurile depóloru pana atunci in esercitiu, panacandu isi voru castigá destoin ci'a militare de lipsa.

9-a.) Ivinduse avansaminte la posturile vacante de charge sese consideredie cu deosebire voluntarii carii se voru cualificá la acelea.

Clusiu in 14 Maiu 1866.

Dela guvernulu regiutransilvanu.

Secuii emigranti.

(Capetu.)

Se afla in M. Osiorheiu unu manuscriptu elaboratu cu multa grija si silintia de unu grafu din cele mai de frunte familii. Acelu manuscriptu fôrte interesantu coprinde mai multe recepte prea bune, prin a caroru intrebuintiare numerulu romaniloru transilvani s'ar potea miciora intr'o mesura fôrte imbucuratôre pentru cele trei natiiu regnicolare. Acelu manuscriptu pe la 1819/20 fusese decopiatu si de altii, fusese propusu si gubernulu provincialu spre aprobare; s'a delaturatu inse pentru atunci din mai multe cause canoscute din istoria, éra in loculu aceluiu se elaborá urbariulu, cu care tienura pe poporu in sperantia pana ce s'au stinsu tôte revolutiunile cate sparsesera in an. 1820 la Itali'a, Spani'a, Greci'a si chiaru in Principatele romanesci sub generalulu rusescu Ipsilanti si sub romanulu Todoru Vladimirescu. Ne fiindu la indoiéla, ca ddloru Dozsa et Orbán susuatinsulu manuscriptu le este prea bine canoscutu, credemu, ca ei cá buni patrioti aru face publiculu o mare placere, candu siaru lua ostenéla de a publica incai partea esentiala a aceluasi. Atunci apoi pôte fi ca amu veni si noi in stare de a le impartasi unele idei folositoare in privinti'a pribegirii secuiloru; éra pana atunci ne vomu tienea si noi de o sacra dotorintia, cá in locu de a linguasi, se combatemu din resputeri nepasarea, nenvederea si fatalismulu romanescu, prin urmare vomu matura barbatesce la usi'a nóstra in tocma precum ne detera mai adesea sfatu unii si altii; ne vomu sili totuodata a imputiena — déca se mai pôte — cumparatur'a de vinasu si vinderea de parentu.

In catu pentru proprietarii de mosii mai intinse din Moldavo-Romani'a, despre carii se dice ca ar primi pe secui cá colonisti, spre óresicare odichuire a ddloru Orbán si Dozsa ii reflectamu la doua impregiurari si adica la unu articulu de lege sanctionatu in dilele domniei lui Al. Ioanu Cusa, in poterea careia numai acelea persóne sunt priimate la indigenatu séu cum se dice acolo la naturalisare fara asteptare de diece ani, cu dreptulu de a'si cumpara mosia pe veci, care voru adeveri prin acte autentice ca sunt nascuti romani; — apoi si la sgototulu si alarm'a faouta de foile publice moldavo-romanesci in cursu de vreo trei ani in contra immigrarii de secui si de nemti austriaci in Principate, din cauza ca acelea migratiuni li se parea a fi o avantgarda atatu a introducerii catolicismulu apusénu, catu si pe urm'a aceluasi a unei subjugari formale. De altamintrea locuitorii Principatelor romanesci in cei 35 ani din urma, adica dela total'a de partare a turciloru s'au imultitu si se imultiescu din sinesi fara nu sciu ce colonisari, preste tóta asteptarea, in oatu de va merge inca numai 50 ani asié, apoi numerulu locuitoriloru va mai cresce cu vreunu milionu, ocea ce se pôte cunósce si diu surprindietórea scumpire a mosiiloru, pentrucu au ajunsu in catu sum'a ce facea nainte cu ani 30 valórea mai multoru mosii, acum face venitalu loru anualu. Deoi partit'a lui „K. Közlöny“ pôte fi odichnita, ca romanii nu voru chiama niciodata pe secui in tiér'a loru; voru merge inse ei secuii, nechiamati, impinsi de causele susu enumerate. B.

Mistunea confesiunala a Reformatiloru maghiari in Principatele unite romanesci.

Sciutu este, cumca in Moldavo-Romani'a totudeauna domni si ea domnesce pana astadi deplina libertate relegiósá pentru tôte confe-

siunile crestinesci, éra acea libertate este garantata nu numai prin tractate, ci si prin legile tierii si ce este mai multu, prin caracterulu poporulu moldavo-romanescu, carele dupa marturisirea tuturoru véouriloru si a esperiintiei de tôte dilele din timpulu nostru, dintre tôte natiiunile europene este celu maitolerantu, in oatu adica elu niciodata nu a persecutatu pre cei de alte confesiuni, ci s'a marginitu numai a se apara cu tôte bratiale c. aceea ce se numesce proselitismu, prin a nu suferi odata cu viéti'a cá se 'lu conturbe altu cineva in credinti'a sa si in datinele sale strabune relegiósce. Intre beserica' a apuséna catolica si intre cea resariténa domnesce pana in diu'a de astadi, ura, despretiu, prejudetie cu ridicat'a; cu tôte acéstea locuitorii r. catolici din Principatele romanesci, cum si preotii loru se bucura de tôte libertatile tierii, ísi au besericele si monastirile, veniturile si comunele loru besericesci, si s'a intemplatu nu odata, ca inasui statulu le veni in ajutoriu cu midilóce materiale, intocma precum se facuse din partea statulu si unu felu de plata pentru predicatorulu evang. luteranu din Bucuresci (paremise cate 200 galbeni pe anu).

De cativa ani incóce au fostu siliti a emigra multi maghiaro-secui de aici in tierile romanesci, éra intre aceia fiindu multi si de confesiunea reformata elvetiana (calviniana), in lipsa totala de besericiu din confesiunea loru se vedea cu totulu lipsiti de orice mangaiere relegiósca. Deci sinodulu, ~~constituitu~~ ~~intenduntulu~~ (episcopulu) reformatu din Ardélu se vediuira siliti a ingriji mai de aprópe de nutirea relegiositatii si a moralitatii acelor maghiari emigranti. Spre acestu scopu se formá si asiediá nu de multu in Bucuresci unu comitetu alu misiunii besericesci de legea reformata. Acelu comitetu alu misiunii publice in „Közlöny“ Nr. 58 din 18 Maiu a. c. unu actu fôrte interesantu, adica unu proieptu de 12 canóne, dupa care misiunea reformata maghiara va avea se lucre pe viitoru in Principatele romanesci. Coprinsulu mai pre sourtu alu acelu canóne este: 1. Comitetulu reformatu maghiaru asediatu in capital'a Bucuresci va trage sub administratiunea misiunii pre tôte comunele besericesci reformate cate esista si cate se voru mai infintia pe viitoru in acelea Principate. 2. Comunele acelea voru sta politicesce sub protectiunea consuliloru si starostiloru c. r. si prin acestia sub a MSale Regelui Ungariei Franciscu Iosifu, éra besericesce sub consistoriulu si episcopi'a reformata din Ardélu. 3. Cu privire oa reformatii din Romani'a in trebile loru besericesci si scolastice se bucura de o libertate deplina, asié comitetulu se tiene indatoratu a se supune la tôte dispusetiunile gubernulu romanescu; cate n'aru lovi in toemelile (constitutiunile, canónele) loru besericesci. 4. Misiunea priimesce si danii si svaturi bune dela intrég'a beserica protestanta reformata din Ungari'a. 5. Comisiunea va avea se publice in fiacare anu veniturile si spesele misiunii, cum si se le tramita spre suprarevisiune la — Clusiu. 6. Comisiunea va conchiama in fiacare anu cate o adunare (sinodu), éra actele acésteia le va asterne totu la consistoriulu din Clusiu. 7. Deocamdata sunt patru parochi reformati in Principatele romanesci, celu din Bucuresci cu fiele Clejanu (?), Mavrodinu, Alecsandri'a, Puteneu (?), Giurgiu si Calarasi; celu din Ploiesci cu fiele: Campin'a, Tergovistea, Slanicu, Valeni, Buzeu, Pocsiani, Braila si Galati; celu din Pitesci cu Campulungu, Ramnicu, Argesiu, Gaietoi, Pétr'a, Slatin'a, Craiova si Turnu-Severinului; celu din Szászkuht (?) cu tienutulu seu. 8. Indata ce voru lasa impregiurarile, parochii se voru si apuca de conscriptiunea poporeniloru. 9. Parochii

ordinare au facutu si marturisiri in presentia a mai multor martori.

Deci in primul momentu de frica cá se scape, si pusu la cale de nescie malcontenti de aici — inimici ai lui Romanu, au inculpatu pre Romanu cu acésta fapta injositoare. Doua dile dupa asta aratare mincinoasa, totu elu au revocatu-o inaintea judelei cercetatoriu. De altmintrelea aratarea oficiosa dela comuna au inovatitu din capulu locului numai si numai pre acestu omu stricatu, care, cum diu, mai tardiu singuru si-a spusu pecatulu.

Ce e dreptu, ca unii contrari de morțe ai lui Romanu si au datu tota putintios'a ostendela, cá selu innegrésca, si s'aru bucura din temeile loru celea infernale déca numai aru puté se aduca cata negrêla numai s'ar puté pre caracterului lui. Tôte inse indesiertu, ca-ci dreptatea va triumfa in mani'a lui „K. K.“ si a altoru soci ai domnii sale.

Dealtmintrelea acestu procesu in scurtu se va fini si apoi vomu avé ocaziune alu da intregu intregutiu publicitatii, cá se se véda cate intrigi s'au jucat a aici si cine le a pusu in lucrare cu tôte accidentiele loru. Acum numai atata, ca acestu procesu pentru intrigile jucate ar merita prelucratu pentru unu teatru, cá unu exempliu de malitia estraordinarea a omului celui fara de lege.

Blasiu 8 Maiu 1866.

(Urmare din Nr. tr.)

Dlu Halmágyi merge cu argumentatiunea mai de parte si pocnesce oblu in Blasiu, dicendu ca politic'a retienetoria a Blasiului ar fi caus'a, ca ablegatii romani ardeleni au remasu afara din comisiuni, cá si cum ar dice batendu in pumnii na! asia ve trebue, déca a ti ascultat de blasieni! La atari apucaturi intogmite pentru copii inse reflectamu mai antaiu, ca e dreptu ca noi pre la Blasiu suntemu de aceea parere, ca ce e a mana nu emintiuna, suntemu de acea convingere, ca pana ce avemu patria si dreptulu esistintii nationali in aceeași, acestea se nu le lapedamu pentru altele, cari nu sunt necaire, si depindu numai de la capriciale maghiariloru, cari inse in caus'a nationale vedemu, ca mai bine si-aru scóte ochii, de catu se cedese ceva. — In adeveru, ca romanii ar comite una copilaria démna de risulu atóta Europ'a, candu densii avendu acasa in patria dreptulu de a intrebuintia limb'a romana in parlamentu si in tôte juredictionile si dicasteriale pana la imperatulu, si acest'a adusu in dieta si sanctinatu solemnu de catra Maiestatea S'a imperatulu; acum ar nemici autonomi'a patriei si cu ea acestu dreptu scumpu, si s'ar bagá cu ochii inchisi in diet'a din Pest'a, care nu va se scia de catu de nationea si limb'a maghiara! Fiindu inse noi blasiani, de acésta parere, descoperimu totu una data, ca Dlu Halmágyi retacesce fórte, candu dsa e de convingerea, ca dóra politic'a Blasiului ar fi caus'a, ca ablegatii romani din Ardélu inca nu s'au mai infaciasiatu in diet'a ungara. Convinga se déca va voi, ca ablegatii alesi n'au de locu nece unu neosu mai deaprópe cu Blasiulu, ca-ci sunt totu ómeni de aceia, cari luora din convingerea s'a, seau déca ar suferi se depinda ar depinde de la regimu si nu de la Blasiu. — Si prin urmare Dlu Halmágyi, déca voiesce, se póte convinge, ca romanii adeverati in totu loculu, si nu numai la Blasiu, sunt convinsi despre aceea, ca pana ce si in catu depinde de la ei se nu sacrificie de a orbulu autonomi'a patriei, in carea au dreptu se traiésca, pentrucá se capete alta patria, unde se traiésca, déca le voru concede altii, ad. in iobagia séu suprematia politica. — Romanii stau tare pre lunga ceea ce au, amesuratu dictamenului tempului si legiloru positive, si déca maghiarii seau ori si cine le voru rapi patria si drepturele, voru protestá si voru asteptá tempuri mai favoritoria, precandu acelea si le voru poté revindecá! —

In catu promite Dlu Halmágyi, ca dorintiele nóstre de a conservá autonomi'a patriei si cu acestea drepturile nóstre nationali, cari i place ale numi „fantasii“ voru remané numai una copia fórte neinsemnata, firesce facie cu retienerea trecuta a Ungariei, — si apoi de invetiatura ablegatiloru nostri romani ardeleni — numai atat'a reflectamu, ca i admiramu si noi invetiatura si ne pare fórte reu, ca fiindu-ne scumpa conservarea nóstra nationale nu i pctemu urmari doctrinarele ce nile obtrude. Éra

la acelea in cari concede totusi romaniloru a urmá prevederea intiepleta, — in batjocura vedi Dne! — carea le a castigatu succesulu supradisu, de au remasu afara din comisiuni, si in urma lauda diet'a Ungariei pentru nesuinti'a de a pleni tôte interesele cuviintioasa si sperésa, ca in urma ne obstandu nedemnitatea romaniloru si a unoru sasi totusi ne va ferici pre toti: — din partene speramu tare, ca ablegatii romani nu voru face nece decatu pasi de aceia, care se i aduca acolo, catu sesi taia créng'a de sub pitioru; pentru ce au a mana, nu voru cersi gratia nece una data obiaru nece atunci, candu, ceea ce au adi, le aru rapi altii, fia si maghiarii, chiaru cu poterea, pentruca inca voru sci, ca nu s'au facutu de voia elotii nimeni'a, ci au fostu imbranciti din nou cu fortia, si acésta imbrancire inca o voru mai suferi, pentruca sunt invetiati a suferi, si una data cauta se li se impla si pecatulul loru! Alios vidimus ventos. — Vocea tempului e sonora si potentá, si cei ce se opunu ei fia si maghiarii, ourendu tardiu voru ajunge de risulu lumii si de obieptu de ocondemnaré alu popóraloru! Apoi fericirea ce ni o prepara diet'a Pestei, multiamita ceriului, ca s'a manifestatu inca de la inceputulu ei, in toti pasii ei in tôte actionile ei, si din partene numai atat'a dorimu de la Ddiu, se ne feresca de fericirea, ce nesuesce a ni o pune in gutu diet'a Ungariei, fericésca pre cine va voi; numai noue romaniloru ne dè pace, pentruca vedemu ca asia i este de dragu de noi, in catu ne ar inghiti de una data, cá se nu mai fimu romani!

Dara aci totusi se nu glumimu, de si vedemu, ca Dlu Halmágyi ne da obieptu de risu prin descrierea sentiului de fratietate si sinceritate a dietei ungare catra caus'a nationalitatiloru; se stamu in catuva seriosi, si se intrebamu pre Dlu Halmágyi, ca prin ce voiesce diet'a Ungariei se ne fericésca intr'atata? au dóra prin aceea: ca dens'a strigandu si protestandu in contra germanisarii, nu are mai de frunte scopu in tôte dispusetiunile si pretensiunile sale, decatu maghiarisarea nationiloru nemaghiare?! au prin aceea, ca strigandu in contra centralisarii din Vien'a carea ori si cum e mai naturale, déca vomu se vorbimu adeverulu, — dens'a voiesce se stinga autonomi'a Transilvaniei si a altoru tieri tienutorie prin uniunea personale de corón'a Ungariei? — Cu atari sentiuri de dreptate se face de risu diet'a Ungariei inaintea lumii, si si agoniscesc urgisirea aceiasi, si pre acésta cale naturale potea observá si D. Halmágyi, cumoa priu laudele preserate dietei ungare se face numai de risu! —

In urma inainte de ami inchiaia observatiunile, in interesulu informatiunei publicului cetitoriu si chiaru si spre informatiunea Dlui Halmágyi, care vedemu ca ne acusa pre noi Blasienii de partenitori ai politice de retienere, am creditu cu cale a ne descoperi pre scurtu si pasii ce i amu facutu in privinti'a alegeriloru dietali, si se esplicamu si rezultatulu acelor'a. (Va urm.)

UNGARPA. Pest'a 20 Maiu. Publicarea conferintiei pentru uniunea Ardélului cu dechiararea lui Oosvai a facutu o sensatiune neplacuta intre maghiarii, incatu „Pesti Naplo“ si „M. Világ“ aflara cu cale a intortoca cele dise cu rectificari si imbunari. Domni'a loru aru vrea a tiené sub perdea tôte planurile si proiectele pentru cá se nu se deochia inaintea tergului. — Ni se mai scrie, ca D. Hosszu in urm'a acelei conferintie ar fi avutu unu atacu cu Dozsa din caus'a uniunei; esta adeca vrea uniunea numai asia, déca va fi generala in totulu seu, ér' nu asia, cá secuii si sasi se remana cu teritoriu si romanii se sufle in foiu. Déca mai curge o picatura de sange de romanu in vinele unionistiloru romani, apoi dovedésca acum cu fapta, ca acum se potu desamagi catu de bine despre intentiunile, ce le nutrescu fratii maghiarii pentru ignorarea totata a nationei romane cá atare. —

AUSTRIA INFER. Vien'a 19 Maiu. Ministeriulu de resbelu a ordonatu inca in 10, cá neci la generali neci la alti oficii si ampioiati ai armatei pana la servitori se nu se mai dè voia de absentare, ci toti afara de cei ce diacu in patulu durerii se se reintórca la servitiu. Transporturile de militia in nordu si in sudu nu mai ieau capetu, si nimeni nu crede, ca se mai póte restatori pacea pe calea congresului!

Veneti'a 18 Maiu. Consulatele gene-

rale alu Angliei si alu Franciei au inchiaiatu contracte cu industriari, ca se provisionese 2 vapóre de resbelu, unulu anglicu, altulu franou, care voru sosi aici pentrucá prorumpendu resbelulu se póta apará pe suditiu sei.

Mesagiulu Locotenintii

la desochiderea camerei Romaniei
(Urmare.)

Indata ce avu sciintia despre acele intrigi, guvernulu, urmandu nestramutatu pe calea ce 'si a trasu la 11 Fevruariu, si credinciosu angajamentelor s'ale catra natiune, a luat tôte mesurile cá se nu lase se se compromita esistintia nóstra politica si nationala. Dupa indicatiunile agentului seu la Paris si ale delegatiloru numiti de puterile constituite ale statului, a supusu votulu universale candidatura Principelui de Hohenzollern, sub numele de Carolu I, si multiunita patriotismului, intielepóunei si credintiei nationii, 635,969 voturi au respunsu la acestu apelu si s'au pronunciatu pentru, pe candu numai 224 au repinsu solutiunea salvatorie, acésta solutiunea de viatia pentru noi.

Astadi in urm'a determinatiunii Principelui Carolu de Hohenzollern de a primi corón'a ce i oferimu, si in urma declararii din urma a conferintiei, declaratiuni care vi se voru depune pe biorou, sórtea tierii este in manile domniei vóstre, si este in mani barbate. Guvernulu nu are cea mai mica indoiala ca veti persevera si ca veti incoroná opera inceputa de noi. Respundeti la marea misiune ce aveti, strigandu intrunu singuru glasu se traésca Carolu I, alesulu poporului romanu intregu; fiti tari in credintia, ca glasulu vostru va fi auditu.

In mediuloculu preocupatiuniloru de ordinulu acelor ce v'amu espusu, guvernulu nu a creditu oportunu a grabi negociatiunile incepute la Constantinopolu pentru Monastirile dise inchiate. Acésta negociatiune a luat inoeptu acum in urma din faptulu secularisarii asediamentelor religiose, indeplintu prin legea din 13 Decembre 1863; representantii puteriloru garante, care de la conventiune nu se mai ocupase intr'unu modu formalu de acésta afacere, se adunara, in urma promulgarii legii de secularisare, in conferintie si hotarira prin protocolulu de la 28 Maiu 1864, pe deoparte instituirea unei comisiuni internationale pentru studierea cestiunii in marunturile ei si cu dreptulu de a puté face cercetare la facia locului in tiéra, éra pe de alta parte pastrarea veniturilor monastiresci neatinse pana la solitiunea definitiva, si depunerea loru intr'o casa speciala pusa sub privigherea puteriloru.

Guvernulu Romanu a refusat de a esecuta protocolulu in catu ilu privia si n'a numitu delegatu inaintea comisiunei; dar cu ocaziunea mergerei fostului domnu la Constantinopole, se vede ca prin intielegerea ce aru fi avutu, acolo, resolvarea cestiunei era intielesu a se face printr'o spórire a indemnitatei primitive, suinduo la 106 millióne capitalu care trebuia se fie platitu in termenu de unu anu.

Negotiatiunile se si urmara pe acésta basu pana la finele anului 1864, candu se vede cererea de o suma de 150,000,000 lei, cu modu de a regula plata unui procentu de 6 la suta si formarea capitalulu prin acumularea de 2 la suta in tempu de 24 de ani; obligatiuni care cu comisionulu de 2 la suta pe anu, constituie o dare anualá de 15,000,000 lei turcesoi séu 9,300,000 lei cursulu fiscului nostru.

La 16 Marte 1865, santele locuri au supusu comisiunii unu statu generalu de tôte averile inchinate din tiéra si s'au retrasu protestandu. In urma memoruriloru date in Aprilie si Iunie de agentulu Principatelor, candu debaterile comisiunii erau se se incheie, santele locuri cerura a fi din nou admise inaintea comisiunii delegatiloru, si la 10/22 Iulie, sedintiele comisiunii se amanara pentru sése septamani, spre a se da timpu delegatiloru santelor locuri a pregati respunsulu loru la memoriarile agentului Romaniei.

Comisiunea relua lucrarile la 28 Septembrie (9 O tombrío) si la 11/23 Fevruariu, cestiunea nu facuse nici unu pasu si a amanatu lucrarile sale.

In anulu 1865 pe candu se negocia la Paris conventiunea internationala a telegrafelor, pentru reducerea si uniformitatea tarifelor, guvernulu otomanu, voinduo a semna actualu si pentru cea ce privea Romania, a cerutu a se tra-

